

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Først skal jeg lige sige, at det glæder mig at høre, at hr. Kolstrup godt kan forstå det signal, at elværkerne som primus motor i denne her sammenhæng ville gå ud i nogle selskaber, og dermed bliver der en form for fælleseje. Men der bliver så også andre, der kan købe sig ind også i småportioner osv. Ingen tvivl om det.

Men man er nu bange for størrelsen. Jeg kan huske den der Ekstra Bladet-/B.T.-sag, hvor hr. Søren Kolstrups kone ikke syntes, at de der møller var kønne. Men skulle vi ikke prøve at tage ud sammen, helst med Energiudvalget, men ellers nogle stykker, og kigge på nogle store møller: Jeg vil godt finde nogle møller sådan i 100-120 meters højde. Der står fem nede i Husum f.eks., som er lavet af Vestas. Man skal ud og opleve dem placeret det rigtige sted og komme til dem på afstand. Jeg tror, det kunne rette lidt af bekymringen for størrelsen. Større, men færre møller, det er fremtiden, tror jeg.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg skal bare bekræfte, at jeg er enig med hr. Ebbe Kalnæs i, at dér, hvor der ligger en mulighed for at ordne det her problem, er selvfølgelig ved renoveringen og den oprydning, der finder sted.

Når Enhedslisten har fastholdt, at det er vigtigt at gå ind og drøfte et loft i denne her sammenhæng, så er det ud fra et meget principielt synspunkt. Vi kan ikke anstændigvis gå ind for loft f.eks. over huse i Danmark, som vi ønsker, da vi ikke ønsker skyskrabere i Danmark. Vi kan heller ikke tillade os at gå til angreb på de større og større kornsiloer, som kommer, hvis vi ikke også har samme synspunkt eller i hvert fald ønsker at gribe ind med et meget klart loft i forhold til noget, som vi egentlig synes er meget rart.

Personligt er jeg så begejstret for vindmøller, at jeg næsten kun kan se, de er smukke. Jeg kan ikke få det der bæ i øjnene, som nogle taler om. Men det rører jo ikke ved, at hvis man har det principielle synspunkt, at der skal være et loft f.eks. over en kornsilo, at der skal være det over en bygning, så er det meget rimeligt, selv når vi får den fornuftige renovering, at man også har det over vindmøller.

Jeg er modstander af, at man så laver en parentes i ens politik, når der er noget, man synes bare er åh så godt og åh så grønt. Og det er

egentlig pudsigt, at det er mig, der skal stå og sige det her i dag, for jeg har været en af dem, selv i Thy, der ikke har kunnet se, at de var uskønne, tværtimod. Jeg har altid sagt, de understregede de naturlige konturer i landskabet.

Men jeg har måttet erkende, at der er en stigende del af befolkningen en række steder, der ikke har det samme synspunkt, og det er det, jeg kalder at lytte, og det synes jeg at man gør klogt i i forbindelse med en fortsat vindmølleudbygning.

Til fru Aase D. Madsen vil jeg sige, at det er korrekt opfattet, at der ligesom er to tilskudsregelbegreber i omløb. Dels det, der hedder rør-/vindmøllerne, og dels det, der måtte gives til de her stakkels husejere, der forringer deres bolig. Og som sagt synes jeg, det er mægtigt, at vindmøllerne får det. Husejerne har jeg ikke så stor medlidenhed med.

Jeg vil straks sige, at støjproblemet bliver mindre og mindre, og jeg ønsker selvfølgelig stadig væk, at de kan blive boende i deres huse. Men at man ligefrem dér skulle begynde at række statspenge ud hver eneste gang, der var nogle, der bare klagede sig en smule, undrer mig. Og det undrer mig, at Dansk Folkeparti kan leve med en så høj grad af statsintervention.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Så er taletiden udløbet til den helt gode side.

Fru Aase D. Madsen.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Ministeren mener, at solen skinner, så nu skal vi søreme se at blive færdige. Ja, det er den gratis varme, vi får ovenfra, den må vi da være glade for. Den er ikke belagt med grøn afgift.

Jeg vil gerne spørge, om der ikke er et lille problem med hensyn til hr. Søren Kolstrup, der gerne vil være den lille mands advokat. Det er helt i orden, man skal have lov til at købe anparter, men hvad med fru Jensen på Nørrebro og alle andre steder, hvor fru Jensen ikke har råd til at købe disse anparter. Får hun så ikke en bet? For hun må jo så betale den dyre grønne el, hvorimod de, der har råd til at købe anparterne, jo så får en ekstra gevinst. Dels kan de pudse den grønne glorie, og dels får de altså den høje . . . ja o.k., jeg må ikke sige mere for ministeren. Jeg har meget stor respekt for ministeren, for en gang imellem slår han mig oven i hovedet både åndeligt og næsten også legemligt.